

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/42/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200475
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4017200475.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a zo sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Róbert Blaži, Zbehy 177, Zbehy, IČO: 30 893 674, zastúpeného advokátkou JUDr. Anettou Árvayovou, Sládkovičova 7, Nitra, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101281792/2017 zo dňa 9. júna 2017, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/108/2017-148 zo dňa 26. septembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/108/2017-148 zo dňa 26. septembra 2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 101281792/2017 zo dňa 9. júna 2017, ktorým podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 100470184/2017 zo dňa 15.03.2017.

2. Daňový úrad Nitra rozhodnutím č. 100470184/2017 zo dňa 15.03.2017 podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 1 699,99 eur za zdaňovacie obdobie jún 2014 s tým, že daňový subjekt Róbert Blaži (žalobca) síce predložil dodávateľské faktúry, výdavkové pokladničné doklady, uviedol miesta výkonu prác, odberateľa, pre ktorého boli práce vykonané a predložil odberateľské faktúry, avšak nevedel dostatočne preukázať, že tieto práce boli vykonané dodávateľom Prvá metropolitná, s.r.o. Správca dane nespochybnil vykonanie prác daňovým subjektom pre spoločnosť VL-MONT s.r.o., ale žalobca nepreukázal, že pomocné práce pre neho vykonala spoločnosť Prvá metropolitná, s.r.o. Správca dane

preto neuznal odpočítanie dane v sume 1699,99 eur, pretože daňový subjekt porušil § 51 ods. 1 písm. a/ v nadväznosti na § 49 ods. 1, 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty („zákon o DPH“), pretože právo na odpočítanie dane z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť a platiteľ si môže daň uplatniť, ak pri odpočítaní dane má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71 zákona o DPH.

3. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že medzi účastníkmi zostala sporná otázka nesplnenia zákonom stanovenej podmienky pre vznik nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty a nepreukázanie uskutočnenia zdaniteľného plnenia zo strany žalobcom deklarovaneho dodávateľa služieb - spoločnosti Prvá metropolitná, s.r.o.

4. Krajský súd uviedol, že správca dane vykonal dokazovanie a snažil sa preveriť dodanie služieb žalobcom deklarovateľom, a to jednak dožiadaním na Daňový úrad Bratislava, ktorým bolo zistené, že spoločnosť Prvá metropolitná, s.r.o. uskutočnenie pomocných prác nepriznala, nepodala daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2014 a nepreukázala uskutočnenie prác žiadnymi relevantnými a správcom dane overiteľnými dokladmi a dôkazmi, so správcom dane nekomunikuje. Konateľ uvedenej spoločnosti Ľuboš Kačkovič, ktorého správca dane vypočul ako svedka, poprel vykonanie pomocných stavebných prác pre žalobcu, ako aj vystavenie a podpísanie faktúr, ktoré žalobca predložil správcovi dane ku kontrole a vyhlásil, že žalobcu nepozná. Žalobca bol o týchto zisteniach a výsledkoch dokazovania oboznámený (zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 14. 03. 2017).

5. S poukazom na výsledky dokazovania vykonaného správcom dane mal krajský súd za to, že spoločnosti Prvá metropolitná, s.r.o. nemohla vzniknúť daňová povinnosť na dani z pridanej hodnoty, a preto nemohlo ani žalobcovi vzniknúť právo na odpočítanie tejto dane.

6. Proti tomu rozsudku podal sťažovateľ v zastúpení advokáta včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie Daňového úradu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

7. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že nesúhlasí so žalovaným, ktorý svoje preverovanie zameral iba na zisťovanie u dodávateľa služby. V čase podania žaloby mu neboli známe mená osôb, ktoré vykonávali práce, avšak podaním zo dňa 29.03.2017 súdu oznámil dané mená. Namietal, že absentovalo podrobnejšie právne posúdenie žalobných námietok v bode I. žaloby v odôvodnení rozsudku. Správny súd neuviedol ako dospel k názoru, že sťažovateľ si neoveroval dodávateľskú spoločnosť. Konštatoval, že pred začatím prác si obchodného partnera preveril v obchodnom registri kde zistil, že spoločnosť nebola zrušená. Krajský súd sa podľa sťažovateľa nevyjadril, akým spôsobom si mal zistiť, či spoločnosť Prvá metropolitná, s.r.o. podávala daňové priznania. Tiež nesúhlasil s tým, že správca dane vyhodnotil iba niektoré odpovede p. Kačkoviča, hoci z niektorých odpovedí bolo zrejmé, že preukazujú porušovanie daňových a účtovných predpisov dodávateľských prác. Tiež nesúhlasil s nevypočutím svedka p. U. N., ktorý sa mohol vyjadriť aj k dôvodu nepodania daňových priznaní a nevypočutím svedka p. Ing. A., ktorý mohol podať súdu výpoveď ohľadom spolupráce so spoločnosťou Prvá metropolitná, s.r.o. Sťažovateľ mal za to, že vypočutie ním uvedených svedkov by prispelo k objasneniu veci.

8. Ďalej argumentoval, že došetrovanie skutkového stavu bolo na nepríslušnom daňovom úrade, pričom správny súd nevzal do úvahy rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/9/2012 zo dňa 19.09.2012, hoci bolo citované sťažovateľovou právnu zástupkyňou. Tiež poukázal na judikatúru sp. zn. 5Sžf/14/2015, 8Sžo/230/2010. Mal za to, že správny súd presne nevymedzil, v čom konkrétne došlo zo strany sťažovateľa k porušeniu zákona.

9. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 17.04.2019, v ktorom uviedol, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti ako tie, ku ktorým sa už vyjadril.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

11. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/108/2017-148 zo dňa 26.09.2018, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 101281792/2017 zo dňa 9. júna 2017.

12. Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

13. Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

14. Podľa § 464 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

15. Kasačný súd konštatuje, že predmetom kasačného konania je skutkový a právny stav týkajúci sa daňovej kontroly DPH za obdobie jún 2014 rovnakých účastníkov Róbert Blaží, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, ktorý bol predmetom konania a rozhodovania iných senátov Najvyššieho súdu uvedených pod sp. zn. 6Sžfk/31/2019 zo dňa 08.07.2020 a sp. zn. Sžfk/41/2018 zo dňa 08.12.2020, s ktorými sa kasačný súd stotožňuje.

16. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že ako už vyššie uviedol, o predmete konania v obdobnej veci už rozhodol kasačný súd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžfk/31/2019 zo dňa 08.07.2020, v právnej veci rovnakých účastníkov, ktorého relevantnú časť odôvodnenia v doslovnom znení preberá:

„39. Účelom daňového konania je zistenie, či daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

40. Pokiaľ ide o dokazovanie v daňovom konaní dôkaznú povinnosť má prioritne daňový subjekt. Správca dane vykonáva a vedie dokazovanie. Jeho úlohou je zistiť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane.

41. Dokazovanie je procesný postup, na základe ktorého správca dane získa poznatky a informácie o všetkých skutočnostiach, dôležitých pre správne a objektívne rozhodnutie. Správca dane nie je pri dokazovaní viazaný iba návrhmi daňových subjektov, je však povinný zistiť skutkový stav veci čo najúplnejšie. Daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Z uvedeného vyplýva, že je to práve správca dane kto rozhodne, ktoré dôkazy vykoná, akým spôsobom a či vôbec dokazovanie doplní, aké závery vyvodí z jednotlivých dôkazov. V daňovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov a zásada objektívnej pravdy. V zmysle týchto zásad sú príslušné správne orgány povinné postupovať.

42. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v rozsudku sp. zn. 4Sžf/30/2014

zo dňa 17.02.2015 aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácii relevantných ustanovení.

43. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, keďže daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávajúcom dokazovanie a jeho úvaha, aké dôkazy vykoná a akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

44. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 78/2011-17 zo dňa 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva právny záver: „...dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2 a § 51 zákona č. 222/2004 Z. z.). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil, preto je jeho povinnosťou preukázať, že si nárok uplatňuje dôvodne a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený...“

45. Kasačný súd uvádza, že odpočítanie dane nenastáva „ex lege“, ale je právom platiteľa dane, ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou preukázania zákonných podmienok na jeho uplatnenie. Zákon o DPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak materiálnej, ako aj formálnej podmienky, teda daňový subjekt musí preukázať, že faktúry, prípadne iné listiny, na základe ktorých si uplatňuje odpočet dane, presne odrážajú skutočne realizované plnenia. Faktúra je relevantným dokladom, len ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je riadne zaúčtovaný v zmysle zákona o účtovníctve, ešte nemusí byť dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si odpočítanie dane z tohto dokladu (m.m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/26/2014).

46. Pre účely § 49 ods. 1 a ods. 2 zákona o DPH je nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých zákonom definovaných podmienok v ich vzájomnej súvislosti, vrátane preukázania vecného súvisu medzi prijatým zdaniteľným plnením a daňovým dokladom, ktorým platiteľ dane deklaruje prijatie zdaniteľného plnenia. Pre splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane nepostačuje iba predloženie dokladov (faktúr) s predpísaným obsahom. Daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia, t.j. skutočnosť, že zdaniteľné plnenie bolo prijaté od platiteľa, ktorý fakturoval zdaniteľné plnenie. Pokiaľ nie je preukázané, že by tieto hmotnoprávne podmienky boli splnené, nepostačuje na vznik nároku na odpočet dane len samotná existencia samotného dokladu, hoci by obsahoval všetky formálne náležitosti.

47. Kasačný súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 241/07-44, podľa ktorého, zo zásady skutočného obsahu právneho úkonu rozhodujúceho pre určenie dane vyplýva, že z daňového hľadiska je rozhodujúca reálna existencia plnení, ktoré boli uskutočnené, t.j. vzájomná výmena reálnych plnení, a teda vykonanie dohodnutých prác (resp. dodanie tovaru) a úhrada za toto poskytnuté plnenie. Ide o ekonomickú podstatu daňovej transakcie, ktorú zákon uprednostňuje pred formou a právnym

titulom, na základe ktorého bola uskutočnená. Potreba skúmania ekonomického dôvodu daňovej transakcie sa prejavuje ako súčasť zásady posudzovania právneho úkonu podľa jeho obsahu.

48. Kasačný súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného a krajského súdu, že je povinnosťou sťažovateľa, na ktorom leží dôkazné bremeno, predkladať správcovi dane záznamy, evidencie, dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia o existencii dodávky služby, o okolnostiach uskutočnenia dodávky od deklarovaného dodávateľa. Takéto doklady o realizácii obchodného vzťahu sa musia dať preveriť resp. osvedčiť samotným dodávateľom a odberateľom. Správca dane sa snažil zabezpečiť účtovné doklady vystavené spoločnosťou DRUŽBA SK, s.r.o. pre sťažovateľa a tiež vyjadrenie konateľa spoločnosti, čo sa mu nepodarilo, pretože na adrese sídla a konateľa spoločnosti sa nik nenachádzal, rodinný dom bol neobývaný. Správca dane preverením zistil, že spoločnosť DRUŽBA SK, s.r.o. so správcom dane nekomunikuje a nepodáva daňové priznania k dani z pridanej hodnoty. Posledné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty podala za 4. štvrtrok 2012.

49. Kasačný súd nemôže prisvedčiť námietke sťažovateľa, že správca dane sa zameriaval iba na zisťovanie služby u dodávateľa, pretože z daňového spisu vyplýva, že správca dane vyzval sťažovateľa výzvou č. 102503992/2016 zo dňa 05.02.2016 na preukázanie jeho tvrdení, predloženie relevantných dôkazov preukazujúcich dodanie prác, úhradu faktúr, uviedol mená osôb vykonávajúcich práce, ktoré by potvrdili svojimi svedeckými výpoveďami dodanie prác a aby predložil preberací a odovzdávací protokol, ktorým by preukázal dodanie prác. Sťažovateľ sa dostavil ku správcovi dane, ale nevedel preukázať mená osôb, ktoré prácu vykonávali, nevedel preukázať či uvedené osoby boli na mieste výkonu práce a nemal žiaden preberací protokol.

50. Ak si sťažovateľ vybral za obchodného partnera spoločnosť, u ktorej sa nedá preveriť vykonanie služby, nemôže sa potom správca dane stotožniť s dodaním služby tak, ako deklarujú faktúry. Zákon o DPH ponecháva na vlastnom zvážení každého daňového subjektu, akým spôsobom si preverí splnenie podmienok na uplatnenie práva na odpočítanie dane.

51. K navrhovanému vypočutiu svedkov označených menom a priezviskom kasačný súd uvádza, že meníť rozsah a dôvody žaloby môže žalobca len do uplynutia lehoty určenej zákonom na podanie žaloby. Zoznam osôb uviedol sťažovateľ až vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného. V správnom súdnom konaní súdy v zásade nevykonávajú dokazovanie. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy.

52. Konateľ spoločnosti Prvá metropolitná, s.r.o., pán Ľuboš Kačkovič vo svojej svedeckej výpovedi poprel vykonanie pomocných stavebných prác pre sťažovateľa, ako aj vystavenie a podpísanie faktúr, ktoré boli predložené správcovi dane ku kontrole zo strany sťažovateľa.

53. Dôvodom nevypočutia p. N., ktorý bol jedným so spoločníkov spoločnosti Prvá metropolitná, s.r.o., ktorá bola v čase vykonávania daňovej kontroly v konkurznom konaní bolo, že nedisponoval účtovnými dokladmi spoločnosti a jeho svedecká výpoveď bez overiteľných dôkazov by nemala výpovednú hodnotu.

54. Kasačný súd konštatuje, že skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetný rozsudok Krajského súdu v Nitre, boli totožné s námietkami, ktoré už sťažovateľ namietal v konaní pred správnym súdom, ako aj pred žalovaným správnym orgánom a s ktorými sa tak krajský súd, ako aj žalovaný, náležite vysporiadali. Kasačný súd konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku Krajského súdu v Nitre.

55. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd sa s nimi stotožnil v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne."

17. Kasačný súd záverom konštatuje, že vykonanie pomocných prác nebolo spochybnené. Nepreukázané však zostalo vykonanie týchto prác spoločnosťou Prvá metropolitná, s.r.o., vzhľadom na to, že konateľ tejto spoločnosti poprel vydanie predložených dokumentov, sťažovateľ nevedel preukázať mená osôb, ktoré práce vykonali, ani osoby, ktoré mali byť na mieste výkonu prác a rovnako nemal ani preberací protokol. Nevykonanie prác danou spoločnosťou potvrdzuje aj skutočnosť, že táto nepodala daňové priznanie za obdobie jún 2014, v účtovníctve tejto spoločnosti neboli zaúčtované predmetné faktúry, teda DPH nebola priznaná ani odvedená. Sťažovateľ neunesol dôkazné bremeno a dostatočne nepreukázal vznik daňovej povinnosti u spoločnosti Prvá metropolitná, s.r.o., čím nedošlo k splneniu zákonnej podmienky na uplatnenie práva na odpočítanie dane.

18. Kasačný súd tak vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil žiaden dôvod, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú postačujúce východiská pre vyslovenie záveru krajského súdu o nedôvodnosti žaloby.

19. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu žalobcu v tomto konaní a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný